

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Avtvmnalis - A Dominica Decimaquinta post Pentecosten, ad
Adventum

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Ex aliis locis referuntur multæ Veritates & fusius explanantur: Ac
præsertim ad Illam quæ de suscitatione mortuæ traditur, adhibetur
observatio valde notanda de duplici statu quarundam animarum, ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-44846

certè quod excusaret vel à defectu ingenij, vel pecunie vel virum. Ac studiosus virtutis in schola Christi, nil habet simile quod excuset, cum sola sit opus bona voluntate quam ipse magister etiam suis imperit, nisi maline abicere disciplinam.

Vide in secunda parte, Feria sexta post Cineres Et in tertia parte Feria sexta, Hebdomada 10.

post Octavam Pentecostes, ubi hæc declaratur Veritas:

Sacra Christi Schola, Sacro-sanctum Sacramentum.

Hic totum discas Evangelium, brevi compendio, nullo impendio.

DOMINICA XXIII.

POST PENTECOSTEN.

DE SANATA MULIERE HÆMORRHOISSA. ET DE SUSCITATA PUERELLA MORTUA.

Matthæi 9.

Hoc utrumque miraculum in tertia parte consideratum est, & duplex inde seorsum declarata est Veritas, quæ cum aliis ad singulas Evangelii partes spectantibus infra refertur.

Loquente Iesu ad turbas, ecce princeps unus accessit, & adorabat eum.

Quo magis Christo subijcitur, eo magis erigimur.

In 2 parte, Feria 3. Quinquagesima.

Quæ duo Infidelem à Christo advocant, fidelem ad Christum vocant.

In eadem 2. parte, Fer. 5. Hebdom. 4. in Quadragesima.

Sic pium est orare Christum pro salute proximi, ut sit impium non orare.

In 3. parte Fer. 2. Hebdom. 10.

Domine, filia mea modò defuncta est, sed veni, impone manum tuam super eam, & vivet.

QUANTUM ad corporis suscitationem, parum aut nihil prorsus intererat utrum puella modò vel pridem esset mortua: Sed revocandis ad spiritalem vitam animabus mortuis, multum omnino refert quod statim atque peccarunt, aut quanto cyus fieri poterit, convertantur: Periculum in mora, periculosa dilatio, damnoſa tarditas. Non tardat offensus Dominus, sed retardatus offenditur. Quanto aris tardior reditus à peccato in gratiam, tanto eris difficilior, incertior, periculosior. Quo longius diffuses, difficultatem difficilior tolles.

His & similibus modis formata Veritas, hæc potissimum ratione declaratur, quod tanto difficilior est reditus, vel tanto difficilior quælibet difficultas tollitur, quanto est major repugnantia voluntatis, & minor gratia. Sed quo est major tarditas, tanto est major voluntatis repugnantia & minor gratia. Unde patet Conclusio: Et habetur explicata fufius tota Ratiocinatio in 1. parte, Fer. 2. Hebdom. 4. post Epiphaniam. Videre etiam debet in eadem 1. parte, Feria 2. dies 3. Decembris, In Conceptione B. Virginis.

Et surgens Iesus, sequebatur eum, & discipuli eius.

*Dicebat enim intra se, si tetigero
santum vestimentum eius,
salva ero.*

Quam promptus esset ad beneficiendum Dominus, his aperte verbis demonstratur: & tantæ promptitudinis exemplo multum confirmatur præcedens Veritas de maturanda conversione, nec differendis longius bonis propositis: quod etiam spectant hæc duæ Veritates.

Quidquid offerendum Deo vel proximo sciet vera Devotio, differre nesciet.

In 1. p. Fer. 2. Hebdom. 4. in Adventu.

Si dum adest occasio, virtus abest: vix umquam virtus aderit.

In 2. p. Fer. 2. Dom. 2. in Quadrage.

Et Ecce Mulier quæ sanguinis fluxum patiebatur a duodecim annis, accessit retro, & tetigit simbriam vestimenti eius.

Adiis, Addunt de muliere duo alij Evangelistæ, quod per illos duodecim annos fuerat multa perpeffa à compluribus medicis, & erogaverat omnia sua, si vis omnem substantiam suam, nec quidquam profecerat, sed magis deterius habebat. Quo de facto licet accusari non debeat mulier quam ipse Dominus notam esse omnibus voluit, & cuius multæ alioquin virtutes commendantur, nec cuiusquam possit argui moderata cura valetudinis, & bene ordinatus corporis amor: quia tamen tam multa sic faciunt & patiuntur homines pro sanando corpore; tam pauca verò & penè nulla pro anima, quæ non minoribus quam corpus afflicta morbis, id meritò representari debet ut iniquum & impium; atque ut inde à cura corporis ad animæ curam facilius fiat persuasio, sic Veritas opportunè videtur proponenda.

Iniquè multum agunt, qui tam multum agunt sanando corpori: tam pauca servandæ animæ.

De Lazaro in 3. p. Fer. 5. Hebdom. 9. Vido etiam infra in hac parte, ubi de Lazaro infirmo & mortuo, Hebdomada 15.

QUANTA esset fides & fiducia hujus mulieris, patet ex his eius verbis, & quantum fidei deficeret Dominus, sic ipse voluit significare cum dixit: *Confide filia, fides tua te salvam fecit. Et salva facta est mulier ex illa hora.* O sinobis orantibus & accedentibus ad sanctissimum Sacramentum, tanta esset fides & confidentia, quanta inde sanandis infirmitatibus nostris medicaminum species referremus: Non enim tantum hic simbria vestimenti vel ipsum solum tangitur vestimentum; at quantum quantum est totus ipse Christus, & corpore & anima & humana & divina substantia. *Quod nunc dicunt, inquit sanctus Chrysostomus, vellem ipsius formam aspicere, figuram, vestimenta, calcamenta, Ecce eum vides, ipsum sanguis, ipsum manducas. Et tu quidem vestimenta cupis videre, ipse vero tibi concedit non tantum videre, verum & manducare & tangere & intra te sumere. Cur vero tam modicus inde fructus cum non sic minor Christi potentia, vel bonitas ad nos sanandos, nec minor nostra quæ sanari posset infirmitas? hoc unum scilicet, hoc unum est quod sit minor nostra fides, non quod ibi Christum esse non credamus, nec de illius potentia vel bonitate dubitemus: sed quod infirmitatum nostrarum curam parum curemus, nec tales illas esse persuadamur quæ multum obfistat si non sanentur, vel quibus multum de nostro sit conferendum, ut sanentur. Amamus magis expleri cupiditates nostras quam sanari, quod de se nondum convertito confitetur sanctus Augustinus. Qua de re videri debent in 1. p. Ferias Hebd. 6. post Epiph. Et in 3. p. Fer. 2. Hebd. 12. Nec ommittatur ex 2. p. Feria 6. Hebdom. 4. post Pascha, ubi peropportuna hæc probatur Veritas.*

Hom. 60. ad pop.

Quam gloriosum est Sacramento, multa in nos posse, si velimus: tam ignominiosum est pauca posse quod nolimus.

De fide porro ac confidentia, sat multa passim obvia.

Ff 3

Et